maurizio nannucci de vleeshal middelburg july august 1982

de vleeshal middelburg

maurizio nannucci
'to cut a long story short'

installatie / tentoonstelling
17 juli t/m 15 augustus 1982
opening vrijdag 16 juli om 17.00 uur

'to cut a long story short' (een lang verhaal kort maken) concentreert zich op een aantal werken, operaties en gedragingen welke opgesomd een definitie van het werk van een kunstenaar kunnen zijn.

1 2 3 4 5 6
7 8 9 10 11 12
13 14 15 16 17 18
19 20 21 22 23 24 25

naar het doel wordt niet gezocht binnen een nieuwe manier van produceren en consumeren, maar eerder in een gelukkige oplossing verkregen door het verdrijven van ongeluk en de realisatie van geluk, van een nieuw eden.

. . . . . .

'om een neon-licht te nemen en er 'blauw' mee te schrijven opent geen nieuwe horizonnen. integendeel, het sluit al de toevallige mechanismen uit waarvan de beroering onze aandacht af zou leiden van zijn enige betekenis. het stopt alle pogingen om de taal van de taal te worden, de impressie van de impressie, de ideologie van de ideologie' (paolo fossati)

. . . . . .

'always endeavour to find interesting variation', 1973.
hij gaat dan verder met risico's te nemen en zijn werk als kunstenaar te verbreden met 'art as a social environment', 1978, en uiteindelijk maakt hij een kunstwerk op grote schaal met als titel 'image du ciel' op de biennale van venetië in 1978. jürgen schilling schreef daarover: 'een vliegtuig, met een strip erachter bevestigd waarop in meters hoge letters de woorden 'image de ciel', is tweemaal in de lucht gezien. in 1978 vloog het over de lagunes van venetië ter gelegenheid van de biennale en in 1980 kon het cirkelend in de lucht worden waargenomen boven de stad braunschweig. nannuci wil een beroep doen op zowel het intellectuele vermogen als de estetische gewaarwording van de toeschouwer. hij vervreemdt de natuur door te stellen dat door zijn manipulatie de natuur enkel nog maar een beeld van zichzelf is en dat hij door zijn onderzoek en door zijn akties de natuur transformeert in een kunstwerk'.

. . . . . .

shipsthatpassinthenight.
op een dag bezocht maurizio een man die, na een aktief leven, zich had teruggetrokken in een huis bij de zee. de gehele tijd hield hij zich bezig met het observeren van de schepen die op de smalle streep zee recht voor zijn huis voorbij zeilden, naam en bijzonderheden noterend van elk van hen. hij hield een keurig en nauwgezet dagboek bij wat hij de bezoeker toonde. op een gegeven moment vroeg nannucci hem: 'en de schepen die 's nachts voorbij komen?' de vraag was gesteld en het was te laat om te realiseren dat de man daar tot op dat moment niet aan gedacht had.

. . . . . .

'mijn houding is altijd een visuele houding geweest. nu en dan paste ik hetzelfde idee toe op verschillende disciplines. eerst werkte ik zorgvuldig het visuele idee uit, daarna met geluid en later in taal. soms verliep het werk vloeiend, was het werk duidelijk omlijnd, of er kwamen werkelijk totaal andere dingen uit, wat er eigenlijk toe deed was de methode, nooit het resultaat. nogmaals, nu en dan wilde mijn interesse zich verleggen naar het aanwenden van andere media, welke op één of andere manier hun voorwaarden aan mij oplegden.
mijn werk met media en uitzonderlijke materialen vond plaats rond het midden van de zestiger jaren. het was de succestijd van de grote tentoonstellingen. deze gingen steeds meer gelijken op internationale kermissen. een nieuwe situatie met mensen die naar nieuwe stellingen uitkeken was gecreëerd. deze mensen waren over de gehele wereld actief en fungeerden als een magneet voor identificatie en ideeën.
algemeen werd gevoeld dat het kunstwerk een nieuwe interpretatie nodig had; het was niet meer simpel een zaak van 'kunst produceren', maar uitkijken naar een beter systeem voor een bredere verspreiding van ideeën en dit was niet enkel nodig om de kunstenaars uit de slavernij te helpen wat werd opgelegd door het 'kunsthandelaren-systeem' dat toen effectief was.'
(nannucci in gesprek met fulvio salvadori, 1979)

. . . . . .

'art as a social environment', 1978: alle pagina's, inclusief de omslag, bevatten hetzelfde handschrift. zij kunnen eruit gescheurd worden, omgevormd tot pamfletten
uitgedeeld en verspreid word
staat voor de tijdelijke verza
wat volgens de regels verstro
een boek als een afwezigheid
zichzelf ongedaan maakt bin
functie.

. . . . . .

in het werk 'parole' geeft na
een grote ruimte. het werk b
afwisselend geprojecteerde s
geluidstape. deze geluidscoll
telkens het eerste woord dat
voorbijgangers spontaan in
microfoon werd gesproken i
drukke straten. het vormt e
paradoxale woord-fragment
toevoegingen zonder beteke
tegenspraak. ongeveer 90 va
de microfoon spraken werd
dia-film en het zijn deze fo
een bepaalde volgorde, de o
illustreren, het visuele en de
vormen een krachtige eenhe
van een onderlinge verwisse
gezichten en woorden, de c
ja zelfs in het vervelings-eff
betekenis van deze installati

. . . . . .

'sessanta verdi naturali'.
rond 1970 begon ik met een
naar de oorsprong van kleu
vaststellen van de relatie tu
probeerde ik hun eigenlijke
ontdekken met betrekking t
betekenis. dus verzamelde i
voorbeelden van industrieel
kleuren, zoals pastelkleuren
tempera en acryl, waterver
autolakken, wol en katoen
van voedingskleurstoffen, g
enz. .
eerst werkte ik daarna serie
en chromatische schalen ui
verwijzing naar hun oorspr
voorafgaand gebruik; verv
ik kleurtalen met dezelfde
deze bleken dezelfde te zijn
vergelijkbare chromatische
verkreeg de volgende result
vergelijking van de twee gr
kleurstalen van dezelfde kl
verschillend terwijl er maar
overeenkwamen. deze vers
duidelijker bij de groene st
bij de gele en de blauwe. a
resultaten de slordige mani
waarmee wij door de indus
kleuren klasseren en begrij
een mogelijkheid moest be
fundamentele chromatisch

len. een boek dat
meling van dat
poid moet worden.
d, een boek dat
nnen zijn eigen

nnucci het toeval
bestaat uit twee
eries dia's en een
age bestaat uit
door
nannucci's
in Florence's
en sequence van
en, herhalingen en
nis en zonder
n degenen die in
en vastgelegd op
o's welke zonder
pnamen
geluids-ervaring
id. in het tonen
lbaarheid van
onstante herhaling,
ect vinden we de
e.

breed onderzoek
r. behalve het
ssen licht en kleur,
componenten te
ot hun gebruik en
k verschillende
geproduceerde
, olieverven,
ven, inkten,
draden, catalogi
las, drukinkten

s monstercollecties
met een
ong en
olgens analyseerde
waarde als andere.
als in een
analyse. ik
aten bij
oepen: van tien
eur waren er acht
twee
chillen waren
alen en namen af
angezien deze
er toonden
trie geproduceerde
pen dacht ik dat er
staan om een
e kode vast te

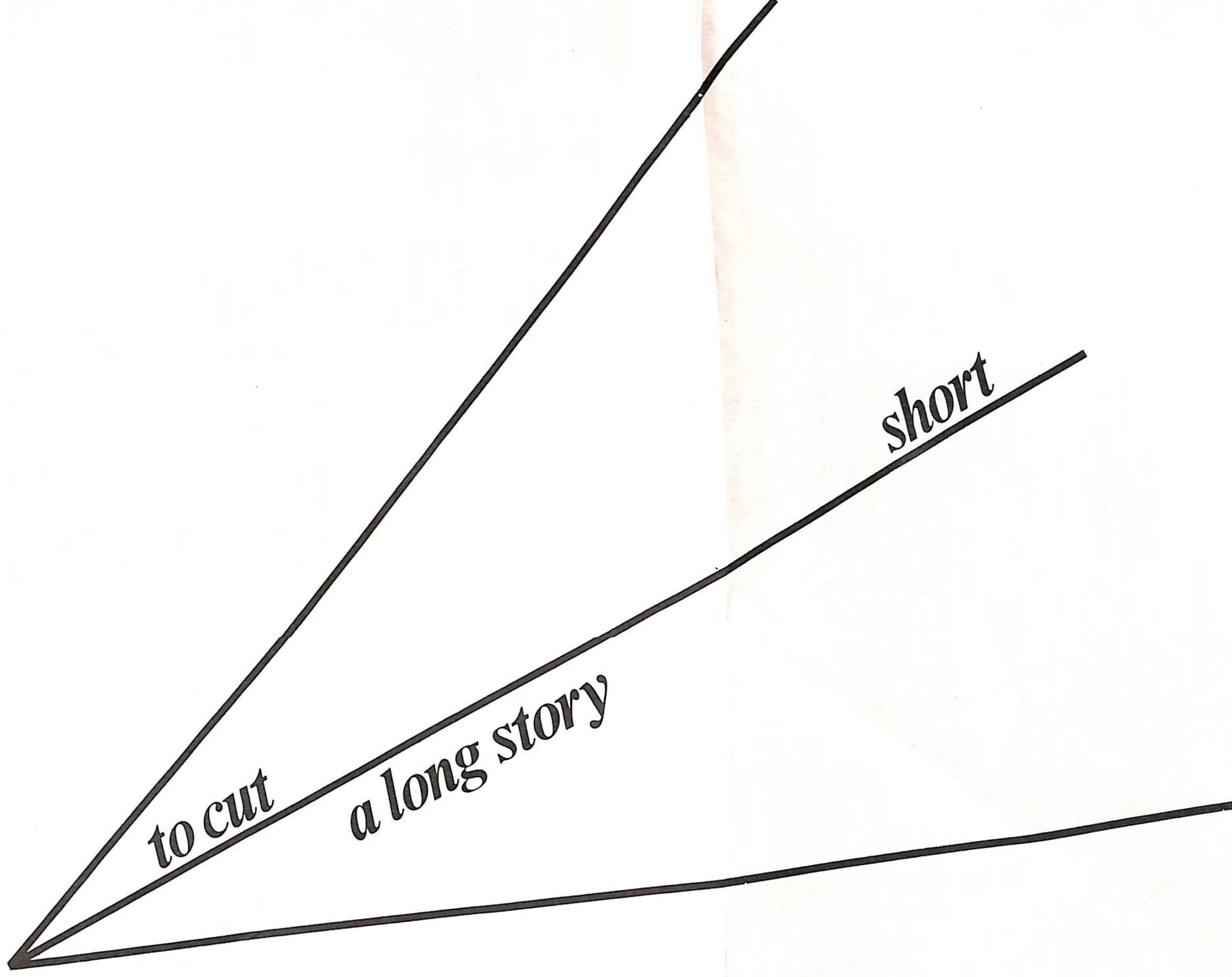
stellen; wat betekent om pure kleuren te herleiden tot hun natuurlijke omgeving, aangezien de natuur de toetssteen en de oorsprong is voor elk chromatisch element. het eigenlijke onderzoek naar groen volgde: eerst werd een klassificatie van planten gemaakt welke ik later zou fotograferen, waarna de verschillende tonen werden aangetekend waarbij de eenheid van beelden behouden bleef in relatie tot de levensgrote schaal en telkens bestaande uit een element. daarna fotografeerde ik de planten en klassificeerde de botanische typen en soorten wat diende voor de identificatie en denominatie van de kleur om de eigen chromatische naam vast te stellen. Het werk is niet afgerond door deze opzet; het dient beschouwd te worden als een 'work in progress'.
henry martin vroeg zich in 1977 af 'waarom groen?' en vond een antwoord bij gertrude stein: 'out of kindness comes redness and out of rudeness comes rapid same question, out of an eye comes research, out of selection comes painful cattle.
so the order is that a white way of being round is something suggesting a pin and is it disappointing, it is not, it is so rudimentary to be analyzed and see a fine substance strangely, it is so earnest to have a green point not to red but to point again'

(vertaling van enkele fragmenten uit de ter gelegenheid van de installatie in de vleeshal verschijnende engels/italiaanse catalogus over maurizio nannucci 'to cut a long story short', ontworpen door nannucci met een tekst van pier luigi tazzi en bijdragen van guilio carlo argan, carlo belloli, achille bonito oliva, germano celant, mario diacono, gillo dorfles, paolo fossati, henry martin, lara vinca masini, fulvio salvadori, jürgen schilling, peter weiermair)

ter gelegenheid van de installatie en tentoonstelling zal een speciale uitgave van maurizio nannucci worden gepresenteerd.

organisatie: william verstraeten, gemeentelijke culturele dienst
ontwerp: maurizio nannucci
tekst: william verstraeten
druk: drukkerij verhage & zoon, middelburg

openingstijden vleeshal:
13-17.00 u./zondag van 14-17.00 u.
maandag gesloten

to cut
a long story
short